



CHOPIN MØDER EMPEROR

Bag enmandsprojektet Ocinn står den tyske, kvindelige pianist Nico. Hun har i mange år komponeret klavermusik og forbinder de mørke klange med inspirationer fra blackmetallen.

Af Bell Bruun

Nico startede allerede for femten år siden på at skrive sine egne sange på klaver, og for nogle år siden gik hun så, med hjælp fra sin ven, produceren Niils, i gang med at indspille og producere. Derefter kunne hun endelig i 2020 nå ud til et større publikum med sit selvbetitlede debutalbum.

I SKOVENS DYSTRE, STILLE RO

Det virker muligvis ikke så oplagt at spille klavermelodier, der skal lede tankerne hen på black metal, så hvordan fik Nico egentlig idéen til at kombinere netop disse to lyde? - Jeg tror bare, det faldt mig naturligt. Hele min inspiration kommer fra noget mørkt og melankolsk, som går igen i min klavermusik.

Nico uddyber, at hun altid har elsket den mørkere musik, da hun er vokset op med bands som Led Zeppelin, Guns N' Roses og Black Sabbath. Senere hen kastede hun kærligheden på blackmetallen i form af bands som Behemoth og Emperor. Samtidigt fik hun også interessen for klaverspil i en tidlig alder, og i den forbindelse blev hun stor fan af komponisten Chopin og hans værk Nocturnes, som hun beskriver som dybt melankolsk. Al den forskellige musikalske indflydelse resulterede i lyden af hendes egne kompositioner og har dermed skabt det, hun betegner som Mørk Klavermusik. Ocinn har netop udgivet sit andet studiealbum The Forest, som i endnu højere grad end debuten forener klaverklange med den dystre metal. Hele albumet blev skrevet under Corona-epidemien, fortæller Nico.

- Her i Tyskland, ligesom alle andre steder i Europa, var der lukket for alt normalt liv. I den fase brugte jeg meget tid i de tyske skove. For mig er det et fantastisk og

fredfyldt sted, som gav mig en masse inspiration til The Forest.

Hun tilføjer, at hun generelt fokuserede meget på sin sangskrivning under nedlukningen, for, som hun påpeger, så var der jo ikke så meget andet, man kunne bruge tid på. Selvom nedlukningen ikke var en glædelig tid, sætter Nico alligevel pris på arbejdsprocessen i forbindelse med albummet. Og på samarbejdet med sangeren John Never fra det tyske band Wingrath. Nico ville gerne have ham til at synge teksten til albummets titelsang, den eneste sang på albummet, der ikke er rent instrumentalt. Heldigvis sagde han ja og udviklede endda sangen yderligere ved at tilføje synthesizer til lyd billedet, og Nico er meget glad for resultatet.

FRIT LØB TIL FANTASIEREN

Indtil videre har Ocinn kun udgivet to albums med få år i mellem, men alligevel er der ganske stor forskel på de to, når man lytter til dem. Det synes Nico også selv. For det første, forklarer hun, så er sangene på debutalbummet en blanding af sange, hun har skrevet gennem mange år. Inden hun skulle indspille albummet, dannede hun sig et overblik over sangene og udvalgte sine yndlingsssange blandt alt sit materiale. Til The Forest har hun skrevet alle numrene specifikt til netop dét album, og derfor er der en større gennemgående tematik på albummet. Derfor har hele måden at arbejde med det nye album på også været helt anderledes, end da hun arbejdede på første album. For det andet føler hun også, at The Forest går i en ny retning, især grundet samarbejdet med John Never, da det første album kun bestod af klaver.

Sangene på The Forest hedder alle, på nær titelnummeret, "Forest" efterfulgt af et nummer. Man kunne derfor formode, at der så var tale om et konceptalbum, men det er ikke helt pointen med sangtitlerne, hvis man spørger Nico:

- Dengang jeg begyndte at skrive mine egne kompositioner, var det min tanke at give lytteren så meget plads som muligt til at danne sine egne billeder gennem fantasien. Enhver skal have lov til at føle og høre, hvad end de ser i musikken.

Grundet denne filosofi mente Nico, det var bedst at udelade beskrivende sangtitler, da det måske ville forstyrre. Som eksempel siger hun, at hvis man kaldte en sang for "Rain drops", så ville lytteren måske lytte for meget efter netop regndråber, men uden den slags titler, er der større mulighed for selv at forestille sig et givent billede eller en bestemt historie. Hun går stadig meget op i at lade folk skabe et individuelt indtryk af musikken, når de lytter til sangene, og derfor bruger hun denne form for titler på sine albums, fortæller hun.



GENREFORENING

Forsiden på The Forest er også skabt ud fra at danne sit eget billede. Det er den finske kunstner Linda Piekäinen, der har skullet male et billede ud fra et tema, i dette tilfælde skoven, og derudover har Nico blot fortalt hende lidt om stemningen på albummet og sendt hende nogle sange. Nico har tidligere arbejdet sammen med Linda Piekäinen og fortæller, at kunstneren har lyttet til sangene, imens hun har arbejdet, og på den måde er maleriet blevet hendes fortolkning af musikken.

- Jeg kan virkelig godt lide processen med at udvikle et kunstværk på den måde, hvor kunstneren får så stor frihed til at skabe sit værk. Det er altid en fornøjelse at arbejde sammen med Linda!

Det er flere gange blevet hævdet, blandt andet i den fremragende dokumentarfilm Metal - A Headbanger's Journey fra 2005, at metalgenren er tæt beslægtet med klassisk musik, som fx Wagner og Beethoven, men er Nico enig i den antagelse?

- Helt sikkert! Jeg siger altid, at Paganini lavede det første speedmetal og at Chopin skabte en af de første udgaver af melankolsk blackmetal, svarer Nico begejstret.

Dog mener hun, at det ikke kun drejer sig om at metalgenren har rødder i den klassiske musik, men også om, at mange metalmusikere simpelthen bare har lyttet til de klassiske komponister. Det var jo dem, der var mestrene af den tunge og kraftfulde musik, påpeger Nico, og sammenligner violinerne på et Beethovens værk med meget hurtige metalguitarer. Fremover vil der komme flere eksempler på, at den klassiske musik blander sig med metallen, da Nico er i gang med et nyt samarbejde med John Never og musikeren Golzarath i form af projektet Druttwald. Her skal der skabes nye måder, hvor de mørke klaverklange møder den mørke metal, og det glæder Nico sig meget til. Modsat musikken ser fremtiden bestemt ikke mørk ud for Ocinn.

